

[Lange.]

bundet med at gennemføre det, og Udviklingen har i Virkeligheden ogsaa vist, at det vilde have været uforsvarligt at gennemføre det, for det kunde ikke have holdt, man kunde ikke have draget dette i Land. Den Pengerigelighed og det lave Rentniveau, man havde dengang, har nemlig vist sig at være af kunstig Art; det var en Pengerigelighed og et Rentniveau skabt ved Nationalbankens store Opkøb af Obligationer, ved det, at man dannede Krisefonden til Opkøb af Obligationer. Havde det kunnet holde, saa var vi ikke kommet i den Situation, at man gennem den næste Periode havde maattet sælge væk af disse Obligationer. Hvis der havde været en sund økonomisk Grund, hvis Regeringens økonomiske Politik havde været af en saadan Art, at det kunde have holdt, var der jo ikke nogen som helst Grund til, at Nationalbanken eller Krisefonden skulde sælge væk af sine Obligationer. Eller i hvert Fald, havde den økonomiske Udvikling her i Landet været en saadan, at vi havde haft tilstrækkelig Opsparing, kunde Obligationerne være taget op af Opsparingen, uden at vi var kommet ind i den nuværende Rent-situation.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fandt det urimeligt af mig at tale om Regeringens økonomiske Politik og sætte denne i Forbindelse med Importreguleringssystemet. Men det er naturligvis ikke dette, jeg kalder Regeringens økonomiske Politik. Jeg har aldrig troet, at Importreguleringen kunde — og jeg mener, at det nu er blevet bevist, at den ikke kan — øve nogen Indflydelse paa Valutaspørgsmaalet. Valutaproblemets Løsning er afhængig af en økonomisk Politik her i Landet, der bevirker, at vi ikke bruger mere, end vi har Raad til, saa at vi ikke stadig skal sætte os i Gæld i Forhold til Udlandet, medens det var ønskeligt, at vi gik den modsatte Vej. Naar jeg taler om Regeringens økonomiske Politik, tænker jeg paa de Lønforhøjelser, vi har faaet og sandsynligvis staar over for. Der er vistnok i Gaar erklæret Strejke for en meget stor Del af Landets Arbejdere, og dette vil efter al Sandsynlighed føre til en Lønforhøjelse. I alt Fald har vi til 1. Marts automatisk faaet en Lønforhøjelse, og vi staar over for Forhandlinger med Tjenestemændene, der vel ogsaa vil føre til Lønforhøjelse. Jeg vilde ønske, og hele mit Parti vilde ønske, at der var økonomiske Muligheder her i Landet for en saadan Lønforhøjelse; jeg kan godt forstaa, at

Arbejderne og Tjenestemændene hævder, at der er sket saa store Prisstigninger, at det er naturligt, de faar en større Købeevne over for disse. Men Valutasituationen siger, at vi har ikke Mulighed for at opfylde disse Ønsker, i hvert Fald ikke uden at der paa andre Omraader sker en Omlægning af Regeringens Politik. Regeringen fremsætter Forslag paa Forslag om forøgede Understøttelser; Regeringen fremsætter Forslag om offentlige Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden. Ja, det er ogsaa meget ønskelige Foranstaltninger, hvis vi havde Raad til at gennemføre dem. Men Valutasituationen, det, at vi gennem det sidste Aar i Virkeligheden kun har kunnet holde det gaaende ved at optage store udenlandske Laan, siger, at Købeevnen herhjemme holdes kunstigt oppe. Derfor er det med Rette, at man fra vor Side gør gældende, at det er Regeringens økonomiske Politik, som har bragt os i denne Situation, og at det er Regeringens økonomiske Politik, der bevirker, at vi ikke har en tilfredsstillende Valutasituation. Vejen til økonomisk Ligevægt i Forhold til Udlandet er ikke at foretage Lønforhøjelser eller give nye Understøttelser eller sætte Arbejder i Gang, som Samfundet i Øjeblikket slet ikke har Raad til at sætte i Gang, og derved tvinge os ind i en Situation, hvor Regeringen maa komme med nye Skattepaalæg. Det ene giver en kunstigt forøget Købeevne, det andet hemmer Opsparingen. Nej, den Vej, Regeringen burde betræde, gaar i den modsatte Retning. Man burde søge at lægge Skatterne saaledes om, at Opsparingen fremmedes, saaledes at en forøget Opsparing bragte en saadan Ligevægt i vore økonomiske Forhold, at vi kunde faa mere Arbejde i Gang, og at vi kunde faa højere Lønninger baade for Arbejdere og Tjenestemænd. Man gaar den modsatte Vej, man sætter en Skruer i Gang, der maa bringe os længere og længere ned. Det er dette, jeg har ment med Regeringens økonomiske Politik, og i hvert Fald ud fra vore Synspunkter maa disse Betragtninger være rigtige.

Den højtærede Handelsminister bebrejdede mig, at jeg havde bragt Spørgsmaal frem, som Ministeren ikke var i Stand til at besvare, deriblandt Spørgsmaal, jeg ikke mente Ministeren kunde være fuldkommen inde i. Jeg synes nu, at denne Bebrejdelse, som Ministeren ogsaa har fremsat før, ikke er berettiget. For det første er det noget vanskeligt for en Oppositionstaler at vide, hvilke Spørgsmaal Ministeren er i Stand